

ADVIES Nr. 1.557

Zitting van dinsdag 2 mei 2006

Evaluatie van de maatregelen betreffende de sociale bescherming van onthaalouders

x x x

2.115-1

ADVIES Nr. 1.557

Onderwerp : Evaluatie van de maatregelen betreffende de sociale bescherming van onthaalouders

Artikel 9 van de Programmawet II van 24 december 2002 bepaalt dat de toepassing van Titel III van dezelfde Programmawet ("Diverse maatregelen betreffende de sociale bescherming van onthaalouders") aanleiding geeft tot een algemene evaluatie tegen uiterlijk 31 december 2005, in een verslag dat bij de Kamer van volksvertegenwoordigers moet worden ingediend.

Het Dagelijks Bestuur van de Raad besliste op zijn vergadering van 16 juni 2005 op eigen initiatief om de maatregelen betreffende de sociale bescherming van onthaalouders te evalueren.

De evaluatie werd toevertrouwd aan de commissie Sociale Zekerheid.

Op verslag van die commissie heeft de Nationale Arbeidsraad op 2 mei 2006 volgend eenparig advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. CONTEXT VAN DE WERKZAAMHEDEN VAN DE RAAD

De Raad bracht op 12 juni 2002 het advies nr. 1.406 over het sociaal statuut van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders uit, nadat hij door de bevoegde ministers op de hoogte was gebracht van een Regeringsvoorstel voor zo'n statuut. Dit voorstel vereiste op federaal vlak een aantal wettelijke en regelgevende wijzigingen en de aanpassing door de Gemeenschappen van hun besluiten met betrekking tot de erkenning en subsidiëring van onthaalouders.

Om het statuut op federaal vlak in te voeren werd de wetgeving aangepast door Titel III van de Programmawet II van 24 december 2002 en werden twee koninklijke besluiten uitgevaardigd :

- het koninklijk besluit van 18 maart 2003, dat de onderwerping aan het stelsel van de sociale zekerheid der werknemers regelt; en
- het koninklijk besluit van 26 maart 2003, dat het recht op een opvanguitkering regelt voor de ontbrekende plaatsingsdagen.

De regeling trad in werking op 1 april 2003. Artikel 9 van de Programmawet II van 24 december 2002 bepaalt dat de toepassing van Titel III van de Programmawet aanleiding geeft tot een algemene evaluatie tegen uiterlijk 31 december 2005, in een verslag dat bij de Kamer van volksvertegenwoordigers moet worden ingediend.

Op 10 januari 2005 en 31 januari 2005 stelde Mevrouw G. D'HONDT, volksvertegenwoordiger, aan de heer R. DEMOTTE, minister van Sociale Zaken, een aantal mondelinge vragen betreffende het statuut van de onthaalouders. Deze betroffen, enerzijds, het verkrijgen van een aantal cijfergegevens, en, anderzijds, het tijdstip en het verloop van de evaluatie van het statuut (parlementaire vragen nrs. 4.966 en 5.269).

Met betrekking tot deze evaluatie, antwoordde de minister van Sociale Zaken aan Mevrouw G. D'HONDT dat hij in de loop van het tweede trimester van 2005, in samenspraak met Mevrouw F. VAN DEN BOSSCHE, minister van Werk, aan de verschillende betrokken partijen zou vragen hun bijdrage voor te bereiden voor deze evaluatie, die zou gebeuren in het Parlement vóór eind 2005.

Het Dagelijks Bestuur van de Raad besliste op zijn vergadering van 16 juni 2005 op eigen initiatief om de maatregelen betreffende de sociale bescherming van onthaalouders te evalueren en belaste zijn Commissie Sociale Zekerheid hiermee.

De Commissie heeft bij deze werkzaamheden een beroep kunnen doen op de gewaardeerde medewerking van de RVA, de RSZ, het RIZIV, Kind en Gezin en het Office de la Naissance et de l'Enfance.

II. RETROACTA : HET ADVIES NR. 1.406

De Raad is in het advies nr. 1.406 van oordeel dat het Regeringsvoorstel met betrekking tot het sociaal statuut van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders alleen kan aanvaard worden onder uitdrukkelijke voorwaarde dat het gaat om een overgangsmaatregel die getuigt van het feit dat de nood aan voldoende kinderopvang als een essentiële maatschappelijke dienstverlening ernstig wordt genomen en op voorwaarde dat de kost ervan wordt gedekt door een passend financieringssysteem.

Hij had gewild dat deze overgangsperiode expliciet zou worden vastgesteld in de wettekst. In de plaats hiervan bepaalt de Programmawet II van 24 december 2002 dat de toepassing van Titel III van de Programmawet aanleiding geeft tot een algemene evaluatie tegen 31 december 2005.

III. ELEMENTEN VOOR EEN EVALUATIE

De Raad heeft beslist een bijdrage te leveren voor deze algemene evaluatie van de toepassing van Titel III van de Programmawet II van 24 december 2002.

Hij heeft zich tot doel gesteld om de weerslag van de maatregel kwalitatief en kwantitatief te beoordelen, met name wat betreft het aantal erkende en gesubsidieerde onthaalouders, het aantal aangeboden opvangplaatsen en de kosten voor de verschillende actoren. Ook heeft hij onderzocht welke moeilijkheden de verschillende actoren ondervinden. Deze evaluatie gaat gepaard met een bredere denkoefening over het kinderopvangbeleid en de gevolgen ervan voor de werkgelegenheidsmarkt.

1. De huidige situatie

De Raad wijst er op dat, zonder klaarheid te scheppen wat het arbeidsrechtelijk statuut van de erkende onthaalouders betreft, door Titel III van de Programmawet II van 24 december 2002 en zijn uitvoeringsbesluiten een sui generis statuut van sociale bescherming voor de erkende onthaalouders werd uitgewerkt.

Het statuut van de erkende onthaalouders is bijzonder in verschillende opzichten.

Ten eerste, kan aangeduid worden dat de berekening van de socialezekerheidsbijdragen en van de uitkeringen waarop de erkende onthaalouders recht hebben in het kader van de sociale bescherming gebeurt op basis van een fictief loon, met name het gewaarborgd minimum maandloon, bepaald in de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988. De bijdragen en de uitkeringen worden dus ook niet berekend op basis van de van de dienst voor opvanggezinnen werkelijk ontvangen onkostenvergoeding, die voor de sociale zekerheid niet als "loon" wordt gekwalificeerd.

Ten tweede, moet opgemerkt worden dat de (persoonlijke) rechten die de erkende en gesubsidieerde onthaalouders kunnen laten gelden in de sociale zekerheid, in vergelijking met deze van de werknemers, beperkt zijn.

Het betreft een recht, ten persoonlijke titel, op de verzekering voor geneeskundige verzorging, arbeidsongeschiktheid, arbeidsongevallen en beroepsziekten. De erkende en gesubsidieerde onthaalouders hebben ook recht op kinderbijslag en bouwen pensioenrechten op. Zij maken aanspraak op uitkeringen op dezelfde wijze als werknemers in het algemeen stelsel.

Aangezien de erkende en gesubsidieerde onthaalouders geen loon maar een onkostenvergoeding ontvangen, wordt hen geen recht op vakantiegeld of werkloosheidsuitkeringen toegekend. Evenwel worden deze laatste vervangen door een sui generis systeem van uitkeringen voor onvolledige tewerkstelling (de opvanguitkeringen).

Alhoewel op basis van de activiteiten als erkende onthaalouder geen werkloosheidsrechten worden opgebouwd, behoudt men wel de oorspronkelijke toelaatbaarheid in de werkloosheid gedurende 9 jaar. Erkende en gesubsidieerde onthaalouders moeten geen wachttijd doorlopen vooraleer ze recht hebben op opvanguitkeringen; dit komt voort uit het feit dat er geen rechten in de werkloosheid opgebouwd worden.

2. De positie van de Raad

2.1. De principes

De Raad herinnert aan hetgeen hij reeds stelde in zijn advies nr. 1.406, namelijk dat de invoering van het sociaal statuut een stap in de goede richting was doordat het een eerste sociaal vangnet bood aan de erkende en gesubsidieerde onthaalouders die tot dan slechts afgeleide rechten in de sociale zekerheid konden laten gelden, waarmee de nood aan voldoende kinderopvang als een essentiële maatschappelijke dienstverlening ernstig werd genomen.

Reeds in zijn advies nr. 1.406 wees hij er op dat het sociaal statuut alleen kon aanvaard worden als overgangsmaatregel, in afwachting van een beter juridisch in aanmerking nemen van de werkorganisatie van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders, en op voorwaarde dat de kost er van zou gedekt worden door een passend financieringssysteem.

De Raad heeft nu op eigen initiatief een grondig onderzoek gewijd aan de evaluatie van de werking van het sociaal statuut van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders gedurende een overgangperiode van drie jaar. Dit onderzoek en het navolgende advies hebben geen betrekking op de jaarlijkse vakantieregeling, onverminderd de standpunten ten gronde van de leden van de Raad.

Dit onderzoek heeft de Raad doen besluiten dat het aanbeveling verdient om te komen tot een volledige onderwerping van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders aan het sociale zekerheidsstelsel voor werknemers, zowel wat de bijdragen als de uitkeringen betreft, mits op een aantal punten rekening wordt gehouden met de specifieke omstandigheden van de werkzaamheden van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders (zie punt 2.3.).

In dit kader wil hij er evenwel op wijzen dat de erkende en gesubsidieerde onthaalouders, namelijk de onthaalouders die aangesloten zijn bij een erkende en gesubsidieerde dienst voor opvanggezinnen, een specifieke categorie van onthaalouders zijn. Naast deze categorie, waarvoor in 2003 een specifiek statuut van sociale bescherming in werking trad, zijn er ook onthaalouders werkzaam in de particuliere opvang (onder toezicht of enkel gemeld aan Kind en Gezin of het Office de la Naissance et de l'Enfance), bijvoorbeeld als zelfstandigen.

De Raad spreekt zich echter enkel uit over het in 2003 ingevoerde sociaal statuut voor de erkende en gesubsidieerde onthaalouders.

Voor een evaluatie van de financiering van het stelsel in de overgangperiode wordt verwezen naar punt 2.4.

2.2. Verantwoording

a. Vereenvoudiging en rechtszekerheid

In het kader van zijn onderzoek, heeft de Raad van de betrokken parastatalen vernomen dat het bestaande sociaal statuut van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders bijzonder complex is en leidt tot tal van toepassings- en administratieve problemen.

- Van de RSZ heeft de Raad vernomen dat de aangifte aan de sociale zekerheid door de opvangdienst waarbij de onthaalouder is aangesloten (de fictieve werkgever) op basis van fictieve uren en een fictief loon, waarvoor hen een excel-rekenblad ter beschikking wordt gesteld, niet zonder problemen is verlopen.

De RSZ werd tot quasi voortdurende aanpassingen van het rekenblad genoodzaakt door factoren buiten het rekenblad zelf, namelijk :

- * de verschillen (of zelfs tegenstrijdigheden) tussen de federale wetgeving betreffende de sociale zekerheid en de wetgeving van de Gemeenschappen betreffende de kinderopvang (bijvoorbeeld inzake wat als een voltijdse dagtaak wordt beschouwd);
- * de verschillen tussen de wetgeving van de drie Gemeenschappen (bijvoorbeeld inzake de hoogte van de onkostenvergoeding per kindopvangdag); en
- * de parameters van de berekeningen, die veel meer variëren dan oorspronkelijk ingeschat (zo is bijvoorbeeld de specifieke vermindering van de werkgeversbijdragen voor de erkende en gesubsidieerde onthaalouders niet (langer) gelijk aan die van de structurele vermindering). Hierdoor moest de kwartaalberekening van het rekenblad vervangen worden door driemaandelijks berekeningen van het gemiddeld minimum maandloon en de kostenvergoeding per kindopvangdag.

Er wordt in dit kader aan herinnerd dat onthaalouders worden aan-gegeven met een fictief loon dat voor een "voltijdse betrekking" overeen-stemt met het gewaarborgd minimum maandloon, bepaald in de collectie-ve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988.

Op dat loon wordt de gewone bijdragevoet van de werkgeversbij-dragen toegepast; daarvan wordt vervolgens de vermindering van de werk-geversbijdragen voor erkende en gesubsidieerde onthaalouders afgetrok-ken. In de praktijk is het zo dat de voor een onthaalouder te betalen netto bijdragen overeenstemmen met de netto bijdragen die zouden moeten wor-den betaald zo men op de bruto bijdragen de structurele vermindering moest toepassen zoals die gold op het ogenblik dat het nieuwe statuut werd ingevoerd (het bedrag van de "franchise" werd immers op die basis be-paald)¹. De vermindering zal in geen geval hoger zijn dan de structurele vermindering.

De netto werknemersbijdragen voor een erkende onthaalouder en voor een werknemer die met het gewaarborgd minimum maandloon wordt aangegeven zijn steeds identiek (zelfde bijdragevoet en zelfde bijdragever-mindering voor lage lonen).

In de Vlaamse Gemeenschap wordt zowel de werkgevers- als de werknemersbijdrage door de Gemeenschap aan de fictieve werkgever rechtstreeks terugbetaald. De bruto kostenvergoeding die de erkende ont-haalouder ontvangt, is er gelijk aan de netto kostenvergoeding en alle so-ciale bijdragen worden rechtstreeks tussen de opvangdienst en Kind en Gezin geregeld.

De Franse en de Duitstalige Gemeenschap betalen enkel de werk-geversbijdragen aan de opvangdienst terug. Deze moet de werknemersbij-dragen inhouden op de kostenvergoeding die aan de onthaalouders wordt uitbetaald (die daartoe werd opgetrokken met een bedrag dat ongeveer overeenstemt met de netto werknemersbijdragen). De Duitstalige Gemeen-schap is daarbij iets royaler gebleken dan de Franse. Ook het indexerings-systeem voor de kostenvergoeding is in de drie Gemeenschappen verschil-lend.

¹ Het basisbedrag van de vermindering (het bedrag toegekend bij voltijdse prestaties) wordt wel elk kwartaal opnieuw berekend uitgaande van de bij wet vastgelegde franchise en de bijdragevoet die voor het betrokken kwartaal geldt.

De Raad is van oordeel dat, gezien deze complexiteit, het niet aangewezen is de afwijkende berekeningswijze van de socialezekerheidsbijdragen van een erkende onthaalouder, die resulteert in een bijdrage aan de sociale zekerheid dat quasi identiek is als deze van werknemers met eenzelfde loon (het gemiddeld minimum maandloon), te behouden.

Hij pleit er dan ook voor om voor de erkende en gesubsidieerde onthaalouders de socialezekerheidsbijdragen te berekenen op de ontvangen onkostenvergoeding. In dit kader worden de normale berekeningswijzen en principes toegepast als voor een normale berekening van socialezekerheidsbijdragen.

- De Raad heeft van zowel de RVA als het RIZIV vernomen dat de bestaande regeling met betrekking tot de berekening van de door hen verschuldigde uitkeringen (opvanguitkeringen, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen en moederschapsuitkeringen) te complex is.

Die complexiteit uit zich in de moeilijkheid om, enerzijds, de omvang van de arbeidsprestaties van de betrokkene op objectieve wijze te bepalen, en, anderzijds, de referentieperiode te bepalen die voor dit doeleinde als relevant kan beschouwd worden.

Eenzijds, moet opgemerkt worden dat de regelgeving met betrekking tot voornoemde uitkeringen vertrekt van de veronderstelling dat op het tijdstip van de inschrijving van het kind een duidelijke kalender afgesproken wordt in overeenkomsten tussen onthaalouders en ouders (met eventuele inbreng van de dienst voor opvanggezinnen).

Die overeenkomsten zijn echter een problematisch gegeven omdat gelijkaardige vragen voor opvang overeenkomsten met een sterk verschillend karakter tot gevolg kunnen hebben, hetgeen aanleiding geeft tot rechtsonzekerheid en mogelijke misbruiken. Uitgegaan van de gegevens die de onthaaldienst invult in het rekenblad voor de aangifte aan de sociale zekerheid, zoals het RIZIV probeerde, stelde ook problemen aangezien dit regelmatig aangepast werd.

Anderzijds, werd de in aanmerking te nemen referentieperiode (bijvoorbeeld omwille van de invloed van vakantieperiodes) door de betrokkenen als een willekeurig gegeven beschouwd.

De Raad is van oordeel dat moet gepoogd worden om de berekening van de uitkeringen te baseren op objectieve gegevens die verzameld worden gedurende een voldoende lange referentieperiode.

In concreto, is de Raad van mening dat voor de berekening van de uitkeringen best rekening wordt gehouden met de effectieve opvangprestaties van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders zoals die blijken uit de ontvangen onkostenvergoeding gedurende een langere periode.

b. Gelijke behandeling ten aanzien van andere bevolkingsgroepen

- De Raad is van mening dat het nodig is door middel van een volledige onderwerping van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders aan het sociale zekerheidsstelsel voor werknemers, zowel wat de bijdragen als de uitkeringen betreft, de behandeling van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders in de sociale zekerheid af te stemmen op die van andere bevolkingsgroepen, aangezien het onderscheid in behandeling dat op dit ogenblik bestaat niet gerechtvaardigd lijkt.

Hierbij wil hij opmerken dat de onderscheiden behandeling van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders op een aantal vlakken voortvloeit uit het feit dat hun inkomsten, ook na de invoering van het sociaal statuut, blijven beschouwd worden als niet-belastbare onkostenvergoedingen.

Zo wordt de onkostenvergoeding van een onthaalouder niet meegerekend bij de werkloosheidsuitkering van de partner voor de berekening van de inkomensgrens voor gezinshoofden. De onkostenvergoeding kan ook gecumuleerd worden met een uitkering voor tijdskrediet of loopbaanonderbreking. Ook kan er op gewezen worden dat gepensioneerden een activiteit als onthaalouder kunnen ontplooiën zonder dat dit een invloed heeft op hun pensioenrechten. Zij mogen wel geen vervanginkomen (uitkering bij ziekte of opvanguitkering) aanvragen; op dat ogenblik wordt de cumul-regel wel toegepast.

Bovendien kan ten aanzien van het sociaal statuut van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders, zoals het er nu uitziet, geargumenteed worden dat er andere groepen aan de sociale zekerheid voor werknemers onderworpen worden die minder bijdragen betalen dan de “gewone” werknemers, en toch meer rechten hebben dan de erkende en gesubsidieerde onthaalouders. Zo moet bijvoorbeeld voor de langdurige werklozen die tewerkgesteld worden aan het minimumloon bijna geen werkgeversbijdragen worden betaald terwijl die mensen wel al hun rechten kunnen laten gelden. Hetzelfde geldt voor de 1ste werknemer van een zelfstandige, de betaalde sportbeoefenaars en de jongeren met werkbonus.

De erkende en gesubsidieerde onthaalouders daarentegen betalen socialezekerheidsbijdragen zoals de andere werknemers met een gelijkwaardig loon, maar hebben geen volwaardig sociaal statuut.

- De Raad pleit dus ook voor een volledige onderwerping van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders aan het sociale zekerheidsstelsel voor werknemers om het ongerechtvaardigde onderscheid in behandeling ten aanzien van andere bevolkingsgroepen weg te nemen.

Dit impliceert tezelfdertijd dat de Raad van oordeel is dat waar de specifieke omstandigheden waarin de kinderopvang door de erkende en gesubsidieerde onthaalouders gebeurt het rechtvaardigt, hun werksituatie kan en moet in aanmerking genomen worden.

Zo is hij van mening dat voor de controle van de inkomensdrempels die de socialezekerheidsreglementering bevat het inkomen als onthaalouder in aanmerking zou moeten gebracht worden, maar nadat een kostenaf trek toegepast werd op dit loon, meer bepaald een percentage dat kan verondersteld worden bestemd te zijn geweest voor de onkosten die men gemaakt heeft in het kader van de kinderopvang.

2.3. Correcties

De Raad benadrukt dat hij van oordeel is dat bij een volledige onderwerping van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders aan het sociale zekerheidsstelsel voor werknemers, zowel wat de bijdragen als de uitkeringen betreft, op een aantal punten rekening moet worden gehouden met de specifieke omstandigheden van de werkzaamheden van de erkende en gesubsidieerde onthaalouders.

Meer bepaald pleit hij er voor om :

- het inkomen dat als berekeningsbasis dient voor de sociale zekerheidsuitkeringen te bepalen op basis van een voldoende lange referentieperiode;
- bij de controle van de inkomensdrempels in de sociale zekerheid een kostenaf-trek toe te passen op het inkomen als onthaalouder, meer bepaald een per-cen-tage dat kan verondersteld worden bestemd te zijn geweest voor de onkosten die men gemaakt heeft in het kader van de kinderopvang.

2.4. De financiering van het statuut

- De Raad wees er in zijn advies nr. 1.406 op dat het sociaal statuut alleen kon aanvaard worden op voorwaarde dat de kost er van zou gedekt worden door een passend financieringssysteem. Daarom is hij ook overgegaan tot een eva-luatie van de financiering van het statuut in de voorbije overgangperiode.

De Raad heeft van de RSZ cijfers gekregen betreffende de bijdra-gen en de bijdrageverminderingen die in 2004 werden aangegeven voor het geheel van de onthaalouders die afhangen van een junior-vzw² (in bijlage). Deze steekproef is representatief (ze slaat op iets meer dan 50% van het aan-tal onthaalouders - gemiddeld 5.458 onthaalouders in 2004) en betrouwbaar.

Op basis van die gegevens werd de gemiddelde jaarbijdrage per onthaalouder berekend. Netto bedraagt die gemiddelde bijdrage 1.158,42 euro per onthaalouder. Die bijdrage wordt gedragen door de Gemeenschappen; zoals hierboven aangegeven, wordt deze bijdrage in Vlaanderen terugbetaald door de Gemeenschap, in de Franse Duitstalige Gemeenschap betreft de te-rugbetaling enkel de werkgeversbijdrage. De inhouding van de werknemersbij-drage wordt er gecompenseerd door de verhoging van de onkostenvergoeding.

De bijdrageverminderingen bedragen het dubbele van de netto-inkomsten. Aangezien die gefinancierd worden door de federale overheid, kan hieruit afgeleid worden dat de federale overheid ongeveer 2/3de van het stelsel betaalt.

² Junior-vzw's zijn vzw's die naast de eigenlijke onthaaldienst worden opgericht en enkel onthaalou-ders (en geen omkaderend personeel) als "werknemers" tellen. Aangezien de aangifte van de juni-or-vzw's enkel onthaalouders bevat zijn de fouten er in beperkt. Bijna alle Vlaamse onthaaldiensten hebben met steun van het Gewest een dergelijke junior-vzw opgericht. Dit systeem bestaat niet bij de diensten van de Franse en de Duitstalige Gemeenschap.

- De Raad kan uit door extrapolatie uit de hierboven aangehaalde cijfers van de RSZ (in bijlage) afleiden dat er in 2004 ongeveer 24 miljoen euro ontvangsten waren.

Oorspronkelijk ging men ervan uit dat de bijdrage-ontvangsten 15 % van de op termijn te verwachten uitgaven zouden bedragen, maar in realiteit blijkt dit dus maar 10 % te zijn. Van alle ontvangsten gaat 40% naar de opvanguitkeringen, terwijl onthaalouders ook recht hebben op pensioen en ziekteuitkeringen.

- De Raad besluit uit deze cijfers dat het stelsel tijdens de overgangsfase heeft gekampt met een zware onderfinanciering.

Hij is van mening dat deze situatie van onderfinanciering van het statuut vereist dat aan de Gemeenschappen de vraag wordt gericht om te voorzien in een compenserende financiering voor het statuut.

BIJLAGE**EVALUATIE SOCIAAL STATUUT ONTHAALoudERS****Aangegeven socialezekerheidsbijdragen****ONTHAALoudERS AANGEGEVEN DOOR EEN JUNIOR VZW****JAAR 2004****RSZ-gegevens januari 2006** (bedragen in Euro)

Kwartaal	Bedragen per kwartaal			
	1	2	3	4
Totaal aantal onthaalouders	5.456	5.411	5.456	5.509
Bruto werknemersbijdragen	1.434.466,49	1.423.640,29	1.183.869,50	1.403.197,53
Werkbonus (0001)	851.896,42	839.093,14	688.694,00	820.871,01
Netto werknemersbijdragen	582.570,07	584.547,15	495.175,50	582.326,52
Bruto werkgeversbijdragen	3.468.658,24	3.450.203,13	2.873.971,87	3.401.983,02
Vermindering onthaalouders (1521)	2.379.625,32	2.409.725,97	2.004.337,41	2.364.269,82
Netto werkgeversbijdragen	1.089.032,92	1.040.477,16	869.634,46	1.037.713,20
Bijzondere bijdragen	10.826,17	10.768,78	8.969,80	10.618,03
Totaal netto bijdragen (WN + WG + Bijz)	1.682.429,16	1.635.793,09	1.373.779,76	1.630.657,75
Totaal bijdrageverminderingen (0001 + 1521)	3.231.521,74	3.248.819,11	2.693.031,41	3.185.140,83
Gemiddelde netto bijdragen per onthaalouder	308,36	302,31	251,79	296,00
Gemiddeld totaal verminderingsbedrag per onthaalouder	592,29	600,41	493,59	578,17

Globale jaargegevens 2004	
Gemiddeld aantal onthaalouders	5.458
Totaalbedrag 2004 bruto werknemersbijdragen	5.445.173,81
Totaalbedrag 2004 werkbonus (0001)	3.200.554,57
Totaalbedrag' 2004 netto werknemersbijdragen	2.244.619,24
Totaalbedrag 2004 bruto werkgeversbijdragen	13.194.816,26
Totaalbedrag 2004 vermindering onthaalouders (1521)	9.157.958,52
Totaalbedrag 2004 netto werkgeversbijdragen	4.036.857,74
Totaalbedrag 2004 bijzondere bijdragen	41.182,78
Totaalbedrag 2004 netto bijdragen (WN + WG + Bijz)	6.322.659,76
Totaalbedrag 2004 verminderingen (0001 + 1521)	12.358.513,09
Gemiddelde netto jaarbijdrage 2004 per onthaalouder	1.158,42
Gemiddeld jaarlijks verminderingsbedrag per onthaalouder	2.264,29